

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۴ جنوری ۲۰۲۱

"بایدن" و ادامه راه "ترمپ"؟!؟

شنبه - ۰۴ دلو ۱۳۹۹ - کابل: به دنبال تخت نشینی "بایدن" و اظهار نظر های خوشبینانه متعدد مبنی بر این که با رفتن "ترمپ" از کاخ سفید و ختم سلطه خونبار آنها بر کشته ترین نهاد جنگی در درازنای تاریخ، دوران "خلیلزاد" نیز به پایان رسیده، "غنی احمدزی" و باندش شروع کردند به "نخورده شکر کردن"؛ همه شاهد بودیم و هستیم که در قبال تمام این خوشحالی ها، طالب و پاکستان بدون آن که خود را بیازند و یا به سازش هائی تن دهند، ضمن آن که از ادامه مذاکره با نمایندگان دولت دست نشانده امتناع صورت گرفت، صریحاً بیان داشتند:

طالبان: هرگاه امریکا به موافقتنامه "دوحه" پایبند نماند، آنها نیز به مثابه طرف دیگر موافقتنامه خود را متعهد به مراعات آن ندانسته، می تواند جان سربازان امریکائی را به مخاطره بیندازد- نقل به مضمون-

پاکستان: "شاه محمود قریشی" وزیر خارجه پاکستان از موضع "قیم طالب" از "بایدن" و دولتش خواست تا خروج سربازان امریکائی از افغانستان و بقیه مواد موافقتنامه بین طالب و امریکا را اجرائی و بدانها پایبند بماند- نقل به مضمون-

جیک سالیوان مشاور امنیت ملی امریکا: ما موافقتنامه دوحه را بررسی خواهیم کرد و خواهیم دید که آیا طالب به تعهداتش به خصوص قطع ارتباط با القاعده، کاهش خشونت ها و آغاز مذاکرات با دولت کابل عمل نموده یاخیر؟ شایعات خبری امروز از قول منابع آگاه در نیویارک تایمز: "بایدن" عجلتاً به "خلیلزاد" دستور داده است تا به مأموریتش کما فی السابق ادامه دهد.

هموطنان گرامی!

حال می بینیم که آن تهدید ها و این تصامیم به چه معنا می توانند باشند:

*- همان طوری که در یادداشت های قبلی نیز تذکار داده ام، ختم جنگ، برآمدن قوای امریکا از افغانستان و زمام افغانستان را زیر نام "طالب" به پاکستان سپردن، سیاستی نبود که از مغز "ترمپ" و باندش ترواش نموده باشد، بلکه سیاستی بود که از دیرباز و سالها قبل از به قدرت رسیدن "ترمپ" به صورت خزنده و خیلی آرام آغاز یافته بود.

*- مجری چنین سیاستی در زمان "اوباما" شخص "بایدن" بود. نامبرده چه آنزمان و چه بعد ها، هیچ گاهی مخفی ننموده که این پاکستان است که می باید حرف اول و آخر را به ارتباط افغانستان بزند.

* امتناع طالب از ادامه مذاکرات با نمایندگان دولت دست نشاندۀ و آن تهدید آشکار که گویا "امریکائی کشی" را از نو آغاز خواهد نمود، از سنخ چیغ زدن‌ها و بی‌خریطه فیر کردن‌های "غنی احمدزی" نبود، بلکه کاملاً حساب شده و به دستور پاکستان و به مثابۀ پاس گل برای شوت "شاه محمود قریشی" بود.

* - سخنان وزیر خارجه پاکستان، به نحوی اعلام آمادگی آن کشور جهت گرفتن مسئولیت حل قضیه می‌باشد. پاکستان از زبان وزیر خارجه اش رسماً اعلام داشت که امریکا نمی‌تواند بر متن موافقتنامه تغییراتی وارد نموده و یا آن را باطل اعلام دارد.

* - در چنین فضائیتی که جیک سالیوان کلمۀ "بازنگری" را سرچپه ساخته به معنای "بررسی" عملکرد طالب و میزان پایبندی اش به موافقتنامه مشترک بین امریکا و طالب، سخن به میان آورد

* - این که سیاست بایدن در قبال افغانستان ادامۀ همان سیاست ترمپ است و خواهد ماند، فکر نمی‌کنم هیچ کسی را غافلگیر نموده باشد، مگر این که مجری آن سیاست باز هم "خلیلزاد" انتخاب گردد، بیانگر آن است که از یک جانب زور و نقش پاکستان در زمینه، بیشتر از آنچه تصور می‌شد فزونی یافته است و از سوی دیگر دولت دست نشاندۀ قبل از وقت خوشحالی نموده و می‌باید خود را برای برخوردهای انتقامی "خلیلزاد" آماده بسازد.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لایتنج‌های مبارزه علیه دولت دست نشاندۀ می‌باشد!

سرکها ما را می‌طلبند!